

Sygn. akt III KKN 431/98

W Y R O K
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2000 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie - Izba Karna na rozprawie w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN Ewa Gaberle

Sędziowie: SN Henryk Gradzik

SN Józef Musioł (spr.)

Protokolant: Teresa Jarosławska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Waldemara Smardzewskiego

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2000 r.

sprawy **M. P.**

skazanego z art. 186 § 1 d kk

z powodu kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść
skazanego

od nakazu karnego Sądu Rejonowego w B.

z dnia 18 kwietnia 1997 r., sygn. III K [...]

**uchyla zaskarżony nakaz karny i sprawę przekazuje Sądowi
Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania**

U Z A S A D N I E N I E

Nakazem karnym z dnia 18 kwietnia 1997 r. (sygn. akt III K [...]) Sąd Rejonowy w B. uznał oskarżonego M. P. za winnego tego, że:

„od stycznia 1988 r. do lipca 1990 roku oraz w okresie od czerwca 1996 roku do 18 grudnia 1996 roku w B. uchylał się od ciążącego na nim z mocy wyroku sądu obowiązku alimentacyjnego na utrzymanie córki J. P. przez co naraził ją na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych” –

i za to na podstawie art. 186 § 1 kk przy zastosowaniu art. 54 kk, skazał go na karę 1 roku ograniczenia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 pkt 2 kk, art. 34 § 1 kk zobowiązał go do wykonywania nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele publiczne wskazane przez Sąd w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Nakaz powyższy nie został zaskarżony sprzeciwem i uprawomocnił się w dniu 3 czerwca 1997 r.

Powyższy nakaz zaskarżył kasacją na korzyść skazanego Prokurator Generalny, który zarzucając

- rażące naruszenie prawa – art. 454e pkt 4 kpk poprzez bezpodstawne przyjęcie w opisie czynu okresu niealimentacji od stycznia 1988 roku do lipca 1990 roku, w wyniku czego doszło do skazania M. P. za czyn, który uległ przedawnieniu
- rażące naruszenie prawa – art. 454c § 1 kpk polegające na wymierzeniu oskarżonemu M. P. kary ograniczenia wolności w rozmiarze nie przewidzianym w tym przepisie

wniósł

o uchylenie zaskarżonego nakazu karnego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B..

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest słuszna.

Sąd Rejonowy, wydając zaskarżony nakaz karny przyjął bezkrytycznie za aktem oskarżenia opis czynu zarzucanego M. P..

Sąd uznając, że M. P. dopuścił się przestępstwa niealimentacji w dwóch różnych okresach oddzielonych 6 letnią przerwą w istocie orzekł o dwóch czynach określonych w art. 186 § 1 kk..

Przyjęcie w opisie czynu przypisanego oskarżonemu okresu od stycznia 1988 roku do lipca 1990 roku było nieprawidłowe, albowiem już w dacie wszczęcia postępowania karnego czyn popełniony w tym okresie uległ przedawnieniu i jako taki winien być wyeliminowany z jego opisu.

Przepisy art. 454a § 1 – 454i kpk stwarzają sądowi możliwość rozstrzygania o odpowiedzialności karnej oskarżonego, bez przeprowadzenia rozprawy, nakazem karnym. Uzależniają jednak jego wydanie od szeregu warunków, w tym od określonych rodzajów kary i rozmiarów ich orzekania: grzywny do 5.000 zł lub kary ograniczenia wolności do 6 miesięcy.

Skoro więc Sąd Rejonowy uznał zaistnienie przesłanek umożliwiających rozstrzygnięcie odpowiedzialności karnej M. P. w trybie nakazowym to orzekając karę ograniczenia wolności nie mógł przekroczyć granicy 6 miesięcy.

Skazując M. P. na karę 1 roku ograniczenia wolności tj. w wysokości nie przewidzianej w przepisie art. 454c § 1 kpk – Sąd Rejonowy dopuścił się rażącego naruszenia prawa w rozumieniu art. 463a § 1 kpk.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Najwyższy orzekł jak wyżej.

Przewodniczący: SSN (Ewa Gaberle)

Sędziowie: SSN (Henryk Gradzik)

(Józef Musioł)

aw
f/ak